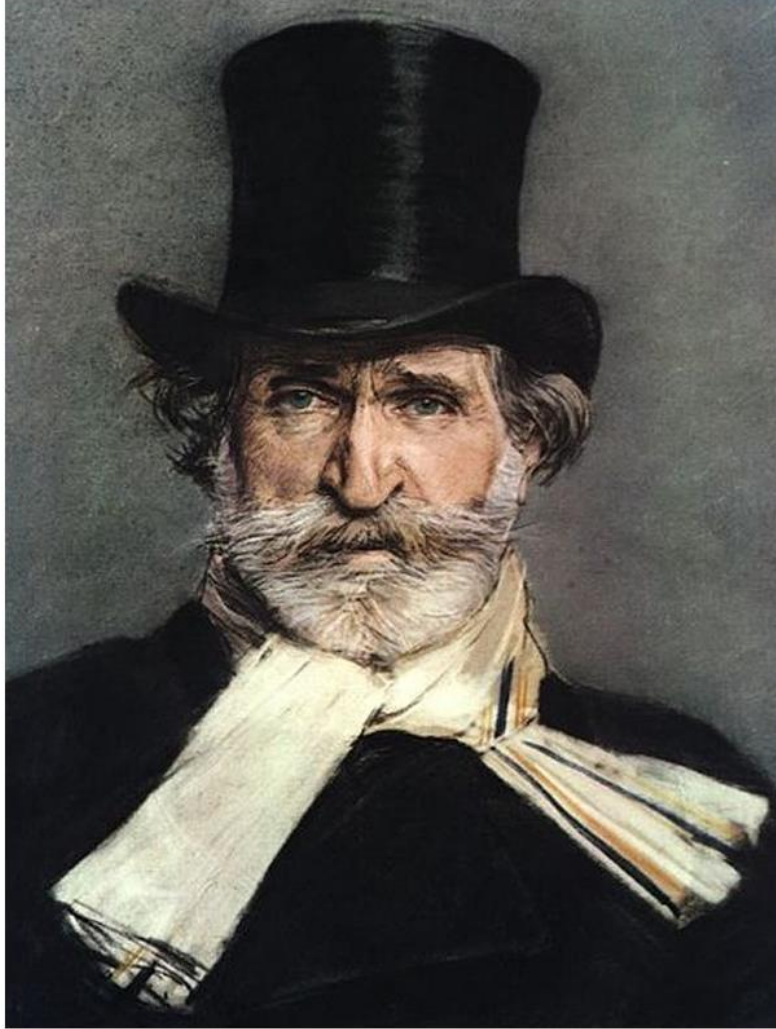

Giuseppe VERDI

Giuseppe VERDI
(1813-1901)

10 Ekim 1813, La Roncole, İtalya – 27 Ocak 1901, Milano, İtalya

10 Ekim 1813, La Roncole, İtalya – 27 Ocak 1901, Milano, İtalya.

XIX. yy İtalyan Operası Ekolünden gelen en ünlü İtalyan besteci. Tüm dünyada eserleri en çok sahnelenen opera bestecilerinden birisidir.

İtalyan operasını kimsenin ulaşamadığı bir doruğa yükseltmiştir. Kaydı yapılmamış hemen hiçbir operası kalmamış gibidir.

Verdi'nin operaları genellikle üç dönemde incelenir: İlk grup, Il Traviatore ve La Traviata ile doruğa tırmanmış, ikinci grup Aida'nın , üçüncü grup ise Othello ile Falstaff 'ın başarısını taşımıştır. Falstaff operası

Shakespeare'in "Bütün dünya bir sahnedir," sözleriyle biter.

Hancılık yapan yoksul bir ailenin ikinci çocuğu olarak 10 Ekim 1813'te, Kuzey İtalya'daki La Roncole Köyü'nde, günümüzde müze olarak kullanılan evde doğdu.

Kilise orgcusundan ilk müzik derslerini aldı. Geçmişinde hiç müzisyen olmayan ailesi, oğullarının müzik eğitimi için büyük çaba harcadı, ona eski bir piyano aldıkları gibi yakındaki Busetto kasabasına göndererek oradaki sanatsal ortamdan yararlanmasını da sağladılar.

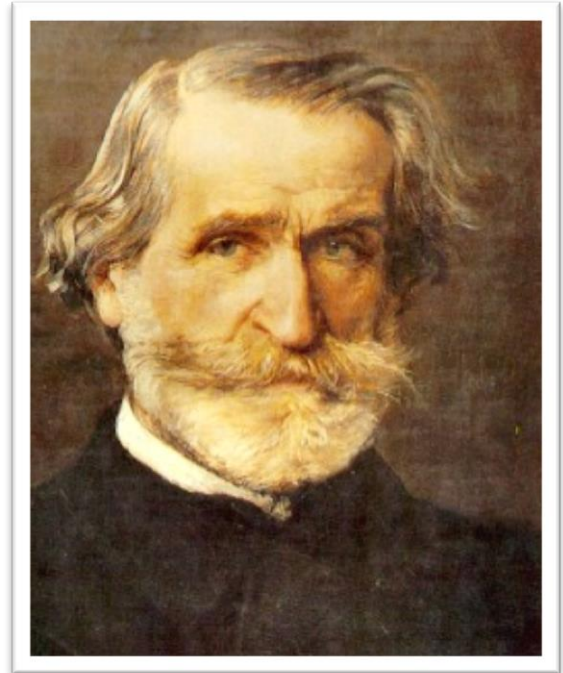
Busetto'da aile dostu bir tüccar olan Antonio Barezzi'nin evinde kalarak Latince ve müzik dersleri alan Verdi, İtalya'da Busetto'lu Kuğu olarak da bilinir. Milano Konservatuarı'na girmek isteyen Verdi, piyano tekniği zayıf olduğu için konservatuar sınavlarını kazanamadı.

Ancak La Scala Tiyatrosu'nun şefi Vincente Lavigna'dan 2 yıl boyunca özel ders alma fırsatı buldu. Masraflarını Barezzi'nin karşıladığı bu

özel dersler sayesinde opera müziği hakkında bilgisini arttırdı.

Verdi, Busetto'ya döndüğünde şehir orkestrasının şefliğini yürütmeye başladı; Barezzi'nin kızı ile evlendi, art arda bir kızı, bir oğlu oldu.

1838'de ilk bestesi yayınlandı, orkestra şefliği görevinden ayrılarak Milano'ya yerleşti; Avrupa'nın önde gelen müzik editörlerinden Giovanni Ricordi, eserlerinin telif haklarını satın aldı ve bu iş ilişkisi ölümüne kadar sürdü. 1838'de yazdığı Oberto adlı ilk operası Milano'da dönemin ünlü sanatçıları tarafından başarıyla temsil edildi.

Aynı yıl iki çocuğunu ve karısını 2 ay gibi kısa bir sürede hastalıklar nedeniyle ardı ardına yitiren Verdi; yaptığı bir sözleşme gereği bir komik opera bestelemek zorunda olduğundan ilk komik operası Bir günlük Kral'ı yazdı. Bu eser, La Scala'da başarısız olunca yaşadığı ruhsal bunalım üzerine Busetto'dan ayrılarak Milano'ya yerleşti ve artık beste yapmamaya karar verdi. İtalyan besteci ve libretto

yazarı Temistocle Solera'nın yazdığı liberetto'yu okuyunca fikrini değiştirdi.

Yahudilerin Babil'den sürgün edilmelerini konu alan Nabucco adlı eseri bestelemeyi 1841'de tamamladı. Nabucco, Verdi'ye ilk büyük başarısını getirdi.

Nabucco operasının La Scala'da sahnelendiği 1842 yılında Abigaille rolündeki soprano Giuseppina Strepponi ile tanışan Verdi, 55 yıl süren yeni bir işbirliğine başladı. Ancak 1859'da evlenebildiği Giuseppina ile geçirdiği yıllar onun en verimli dönemi oldu. Evlilikleri, eşinin 1897'de ölümüne kadar sürdü.

Nabucco'dan sonra peşpeşe Lombardi, Ernani, I due Foscari operalarını yazan Verdi, büyük üne kavuştu. Nabucco ve Lombardi'nin koro bölümleri sokaktaki halkın ve İtalyan vatanseverlerin dilinden düşmüyordu.

Ernani operası, ise ona İtalya dışında da ün kazandırdı. Ernani, Victor Hugo'nun Hernani oyunundan operaya aktarılmıştı. Opera eserlerinin müzikal yönüne ağırlık veren, dramatik yönünü pek önemsemeyen İtalyan

opera geleneğine bir yenilik getirerek, oyunun dramatik yönüne ağırlık verdiği bu eserin başarısı üzerine ardı ardına opera siparişleri almaya başladı.

I due Foscari eserinde ise ilk defa karakterleri temsil eden ve duyulduklarında onları hatırlatan temalar kullanmaya başladı.

Bir anlaşmazlık nedeniyle operalarını Milano'da sahnelemekten vazgeçince Alzira, Atilla, Macbeth diğer İtalyan şehirlerinde; I Masnadieri Londra'da sahnelendi. Konusu Voltaire'nin aynı adlı eserinden alınan Alzira operası, Verdi'nin bile hiç sevmediği, "gerçekten korkunç" olarak nitelediği tek operası olarak ün yapmıştır.

Atilla Operası, Verdi'nin Solera ile yaptığı işbirliğinin son ürünüdür ve çok başarılı bir operadır.

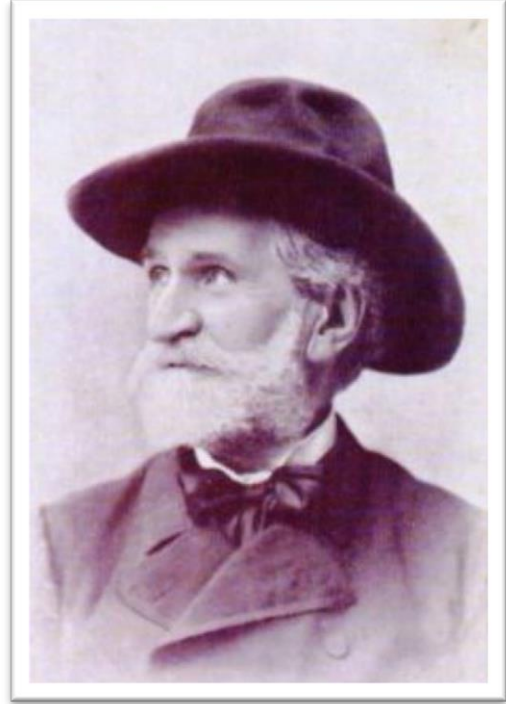

Macbeth operasının librettosunu Shakespeare hayranı olan Verdi düzyazı olarak kendisi yazmış ve şiire dönüştürölmesini Piave'den istemişti. Başrolü bir tenora değil, baritona vermek; kötü karakterli kişileri eserin

kahramanı yapmak; eserde tek bir aşk öyküsünü değil, yükselme hırısı, vicdan huzursuzluğu gibi konuları işlemek bu eserde getirdiği yeniliklerdir.

1848'de Milano'nun Avusturyalılar tarafından fethedilmesi üzerine Verdi, II. Corsaro (Korsan), La Battaglia (Legnano Savaşı) ve Luisa Miller operalarını yazdı.

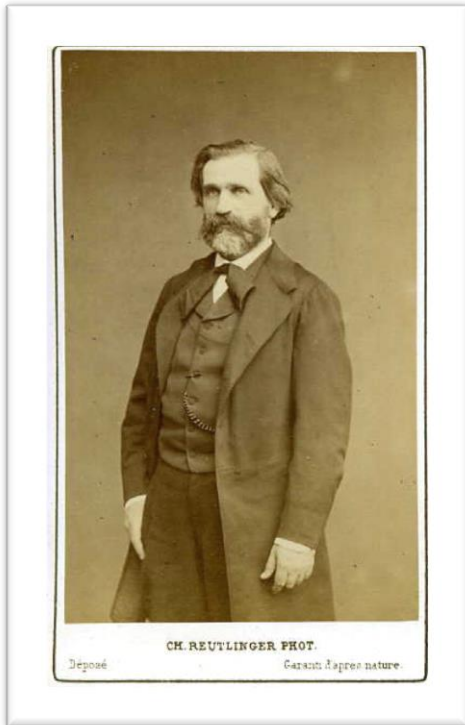
II. Corsaro, bir borcunu ödemek üzere alelacele yazdığı, kötü bir eserdir. La Battaglia di Legnano, milliyetçi cümleler ve sahnelerle dolu bir eserdir. Luisa Miller'in konusu Friedrich Schiller'in Hile ve Aşk adlı eserinden alınmıştır. İlk defa soyluları değil, halktan insanların canlandırıldığı bu opera eserde orkestra yalnızca esere eşlik eden bir araç olmaktan çıkmış, güçlü bir anlatım aracı haline gelmişti. Bu eser, birkaç yıl sonra bestelenecek La Traviata ile birlikte Gerçekçilik akımının öncüsü olmuştur.

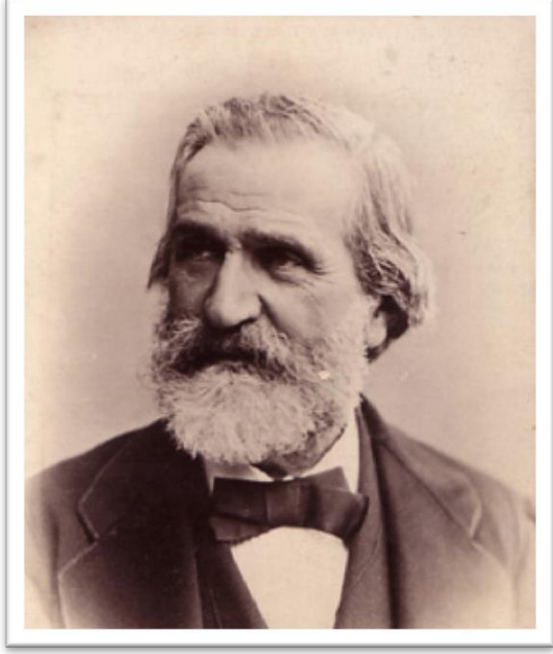

1851'de Verdi'nin "en iyi eserim" dediği Rigoletto Venedik'te, 1853'de, II. Trovatore Roma'da büyük başarı kazandı. Rigoletto, konusunu Victor Hugo'nun "Kral Eğleniyor" adlı eserinden almıştı.

Il Trovatore, konusu karışık ve anlaşılması güç bir operadır. Şarkıcıların doğal ses olanaklarına göre beste yaratmak yerine, onları seslerini geliştirmeye yöneltecek nitelikte bir eserdir.

Aynı yıl (1853), en popüler eseri olan La Traviata, Venedik'te sergilendi. İlk sahnelenişi fiyasko ile sonuçlansa da zamanla en sevilen eserlerinden biri oldu. Verdi'nin Alexandre Dumas'ın "Kamelyalı Kadın" romanından esinlenerek yazdığı La Traviata, edebiyata dayalı operanın en tanınmış örneklerindedir; Carmen ile gerçekçilik okulunun öncülerinden biridir.

Bu dönemde bestelediği diğer ünlü operaları şunlardır:

Sicilya Vesperler Gecesi Katliamı (I Vesperi siciliani), Aroldo, Simon Boccanegra, ve Maskeli Balo (Un Ballo in Maschera),

Verdi, 1859'da Parma Meclisi'ne Busetto temsilcisi olarak girdi. 1861'de ise İtalyan Parlamentosu'na seçildi.

Parlemlenter olarak yaptığı ilk katkı, İtalya'nın müzikal kurumlarının koordine edilmesi ve devletle olan ilişkilerinin saptanması konusunda önerilerdi. 1865'de parlamentodan çekildi.

1862'de Kaderin gücü (La Forza del Destino) operasını St. Petersburg'da sahnelledi. 5 yıl opera yazmaya ara verdikten sonra, 1867'de Don Carlos operasını yazdı.

Aida Operası

Mısır Hidivi'nin siparişi üzerine bestelediği Aida operası, Kahire'deki İtalyan Opera Binası'nın açılışında sahnelendi.

Aida, Mısır ile Habeşistan arasında yüzyıllar boyunca sürüp giden çatışmalardan M.Ö. 10.

yüzyılda yer alanı sırasında geçen olaylar üzerine kurulmuş bir aşk, baba sevgisi ve vatan sevgisi arasındaki bocalamayı işliyordu.

Avrupa prömiyeri 1872'de La Scala'da gerçekleşti. O kadar beğenildi ki besteci tam 32 kez sahneye çağrıldı.

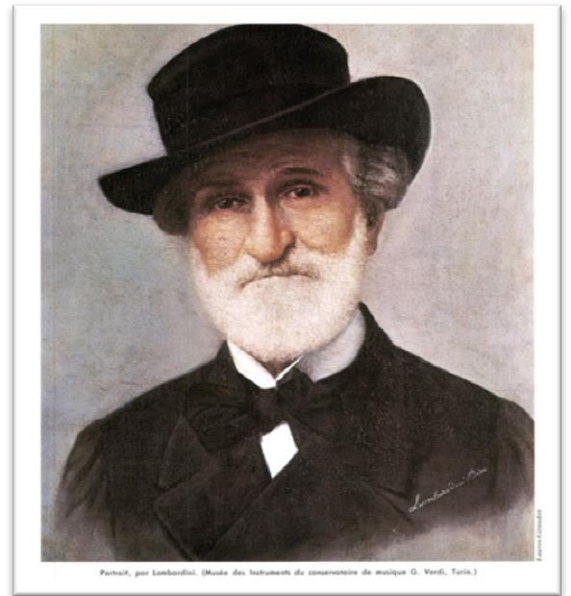
Eser, Verdi'nin en güzel operası olarak kabul edildi.

Otello Operası

15 yıl opera yazmayan Verdi, herkesin besteciliğe veda ettiğini düşündüğü sırada, 1887'de Otello operası ile müzikseverlerin karşısına çıktı.

Otello, Verdi'nin ses ve orkestra arasındaki dengeyi bulduğu en olgun eseridir. İtalyan operasınının bir "aryalar dizisi" olmaktan kurtulmasını sağlayan eserdir.

6 yıl sonra, 77 yaşındayken 1893'te ikinci komik operası ve son eseri olan Falstaff'ı besteledi ve büyük başarı kazandı. Eserin ilk gösterimi Roma'da gerçekleşti; Verdi'ye Roma şehrinin onur hemşehrisi unvanı verildi.

Falsaff'ı besteledikten sonra yalnızlığa çekilerek 11 yılını herkesten uzakta geçirdi.

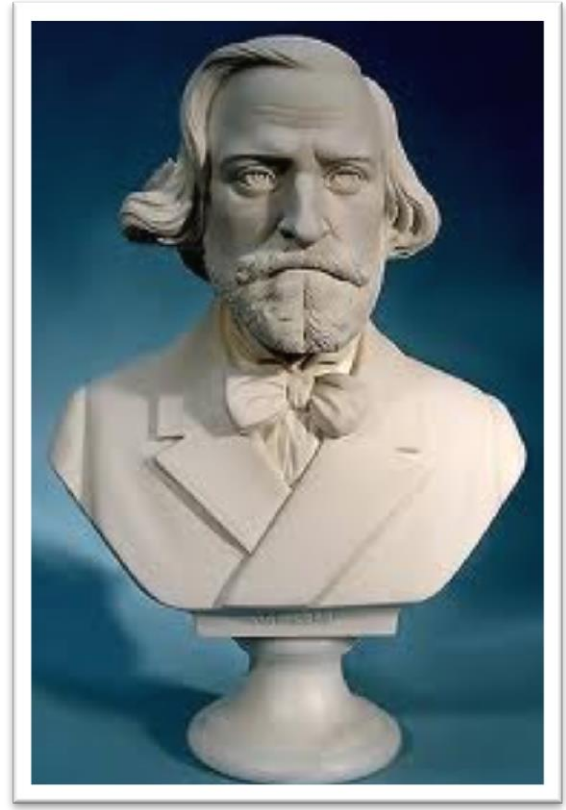
1895'de yaşlı müzisyenler için bir barınak olarak tasarladığı Casa di Riposo'yu inşa ettirmeye başladı; yapı 1899'da tamamlandı.

21 Ocak 1901'da Milano'da hayatını kaybetti.

Verdi, vasiyetinde sadece 20 kişinin ve küçük bir askeri birliğin katıldığı sessiz ve müziksiz bir cenaze töreni istemişti.

İsteğine uygun bir cenaze töreni yapıldı. Ancak bir ay sonra eşi Giuseppina'nın ve kendisinin tabutları Milan'daki bir mezarlıkta bulunan geçici mekânlarından alınarak Casa di Riposo'ya büyük bir törenle nakledildi.

İtalyan Kraliyet ailesi üyeleri, milletvekilleri, diplomatların da katıldığı bu törende binlerce kişi Nabucco operasındaki ünlü ilahiyi görülmemiş bir koro halinde söyledi.

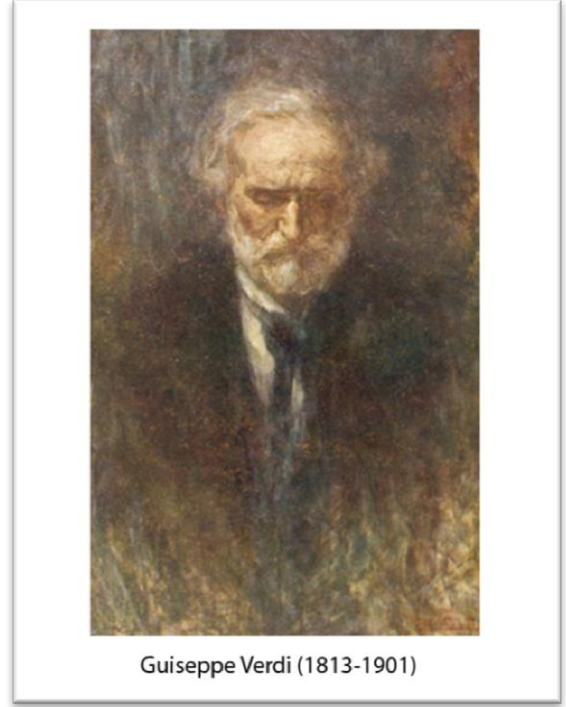
Eserleri Hakkında

Verdi, eserleriyle tiyatroyu geniş halk kitlelerine tanıtmış bir sanatçıydı. Bu başarısının arkasında tiyatrunun olanaklarını çok iyi bilmesi ve onun gereksinimlerini karşılayacak tarzda eserler vermesi yatar.

Operalarına konu bulmada çok titiz davranmış ve halkın hoşlanacağı türden güncel konuları ele almıştır.

La Traviata operasında ilk defa toplum psikolojisiyle ilgili güncel bir konuyu işleyerek opera tarihçilerine göre o güne kadar kimsenin cesaret edemediği bir uygulamanın öncüsü oldu.

Verdi, bir yandan operaya İtalyan halk sanatının ezgilerini getirirken bir yandan da halkın sokaklarda söyleyebileceği yeni ezgiler yarattı. Bu nedenle eserleri hem sahnede, hem de sokaklarda söylenen bir sanatçı oldu ve müziği yeniden halkın hizmetine sunmayı başardı.

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Verdi ve İtalyan Milliyetçiliği

Verdi, İtalyan milliyetçiliğinin de önemli adlarından biridir.

Nabucco operasındaki Va Pensiero adlı ilahinin İtalyan milli marşı olması sıklıkla gündeme gelmiştir.

Verdinin adının Vittorio Emanuele Re D'Italia (İtalyan Kralı Vittorio Emanuele) ifadesinin ilk harflerinden oluşması da ilgi çekicidir.

Milano Avusturya işgalinde olduğu ve Vittorio Emanuele İtalyan birliğini sağlamaya çalıştığı dönemde milliyetçiler, o sırada Verdi operalarının çok popüler olmasından da esinlenerek Viva Verdi (Çok Yaşa V.E.R.D.) ifadesini seferberlik için bir kod adı olarak kullanmışlardı.

Böylece Verdi adı, İtalyan milliyetçiliği ile özdeşleşti. Ayrıca Verdi'nin dünyaca diğer operalardan en üstün olduğu yapıtı Don Carlos' tur.